

ΑΠΕΒΙΩΣΕ ΚΑΙ ΕΚΗΔΕΥΘΗ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΤ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Ο ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΘΡΗΝΕΙ ΤΗΝ ΑΠΩΛΕΙΑΝ ΤΟΥ

Ο ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΜΑΣ

ΙΩΑΝ. ΑΝΤ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

Υπό το κράτος της απεριγράπτου δόξης μας δια τον αιφνιδιαστικό θάνατόν του, είναι πολύ δύσκολον εις ημάς να οικιαρχησώμεν με- ας εις τα περιωρισμένα πλαίσια ενός χρονι- κού, την μεγάλην φυσιογνωμίαν του Ιωάν- νου Κοντολέοντος.

Εις το πρόσωπό του το νησί μας έχασε ένα επίλεκτον τέκνον, έναν αφωσιωμένον εργάτην της προόδου του, έναν αξίον διαχειριστήν των μεγάλων του προβλημάτων, έναν αθε- ναγεν υπαρκτιστήν των δικαίων του.

Διότι ο Ιωάννης Κοντολέων δεν ήτο ο τυχαίος επιστήμων, ο πολιτευτής της ευκαι- ρίας, ο άνθρωπος με τα συνήθη προσόντα. Ο Ιωάννης Κοντολέων ήτο εξεχούσα προσω- πικότης. Καί πρώτον ήτο ο τέλειος ανώ- ρωπος με τα χριστιανικά αίσθηματά, με την παιδικήν καρδίαν, με την πρακτικήν και την καλώς εννοημένην ηθικήν. Συνδυά- σμας τούτων άρετών, εις έν και το αυτό πρό- σωπον, δεν συναντάται συχνά. 'Ητο βαθυδύ- χαστος αλλά και άπλως. 'Ητο πράκτατος αλ- λά ένέκλειε και δυναμισμόν. 'Ητο άπείρι- τος αλλά και υπέρβατος.

Δι' ετι άφάρσα το καλόν του έπισίου ή τά δίκαια των συμπατριωτών μας ήτο ο νησιώτης και άσμευκός. Δι' ετι ένδιέφερε αυτόν τόν ή- διστον, ήτο ο άδίστατος. Πρώτος πάντοτε εις τάς θυσίας και τελευταίος εις τάς απαιτήσεις. Την έπιστημην ήκτισε εις τάς επάγγελμα- τιστορικότητας, αλλά ώς διακινείας εις την Ξε- νή Δικαιοσύνην.

Εις την πολιτικήν δεν έφειλόδεχσε τίπο- τε περισσότερον από τώ να υπηρέτησεν το νησί με άπλότην άμεροληψίαν. Διά τόν Ιωάννην Κοντολέοντα δεν υπήρχε Ώρα ή Πα- τρίς, Καζάβλι ή Καραβάς. Ύψηχες μόνον Ταίριον. Έκάστους, πρό των έλλογων, υπήρ- χον δια τόν Ιωάννην Κοντολέοντα, όχι φι- λει και έχθροι, αλλά άφρόνως και άντι- παλοί. Μετά δε τάς έκλογάς έλοι, ήσαν δι' αυτόν και τά αίσθηματά του, φίλοι. Και εις ή-

μέρας εξυμνών πολιτικών αντιθέσεων, ο Ιω- άννης Κοντολέων καθάρωνε να επιβάλλεται και να κρατή τις πολιτικές διαμάχες εις έ- πίπεδον εύπρεπειας.

Από το 1945, έτε ήσθένεσε σεβαρώτατα, θα ένέμιζε κανείς ότι ο Ιωάννης Κοντολέων θα άπεσούτο από την ένεργον άνάμειν εις τά κοινά, ή ότι θα έμεινέτο ο ήλιος του. Καί όμως συνέβη το άντίθετον. Είχομεν την ευ- καιρίαν να τον παρακολουθήσωμεν έκ του πλη- σίου κατά την τελευταίαν αυτήν δεκαετίαν και ή δραστηριότης του μάς εξέπλησεν. Ο Ιωάννης Κοντολέων σπρίγος νεανικών και έ- τρεχε παντού. Πολλάκις της ήμέρας άνήρχε- το τάς κλίμακας των διαφόρων ύπουργείων, της Νομαρχίας ή άλλων ύπηρεσιών, όπως δι- εκδικήσιν κάτι δια το νησί μας. Καί δι' αυτό, επί των ήμερών της βουλευτίας του, κάθε ή- μίς του τόπου μας είχε προωθηθή σημαντι- κώτατα, παρά την αντίθετητά των περιστά- σεων.

Ποίον Ξεχέλιον του νησιού ή ποιές δό- μεις μικρού ή εύρύτερου ένδιαφέροντος δεν έτυχον κάποιες κρατικές θέσεις, χάρις εις τόν Κοντολέοντα; Ποιές εξήγαγε την βοηθεί- αν του, έντός των πλαισίων του νομίμου και του δυνατό, και του την ήρήσθη ο λευκός πο- λιτευτής; Ποιές εξήγαγε την έπιστημονικήν του βοήθειαν και έθρυνε άπρακτους; Ποιές έ- κρυσσε την θύραν του Κοντολέοντος και την εύρε κλειστήν;

Εις τά έργα άνανδριουργίας του νησιού, ή συμβολή του Ιωάννου Κοντολέοντος υπήρ- χεν τεραστία. Τιμηθείς με το άξιωμα του άν- τιπροέδρου της Κεντρικής Έπιτροπής, εργά- στη από την πρώτην στιγμήν με πίστην και ένδοξαίμον όσον έλάττωσε. Καί εις τόν έ- ρανον προσέφερεν, παρά την έντιμην πενίαν του, 5.000 δραχμάς. Έπέθεσεν να ίδω το νησί μας εις τόν δρόμον της άνανδρησώσεως και δεν έφείσθη κέπων και θυσιών, δι' αυτό το ιδανι- κόν. Καί πάντοτε κατά τάς συνεδριάσεις της Έπιτροπής, ένψ το καθήκον του θα μένην και ή φωτογραφία του θα είναι άνιηρη- μένη ύπέρ την έδραν του σεβάστω μάς πρό- δρου, ή άγία ψυχή του θα πτερυγίζη ύπέρ τάς κεφαλάς των έν τη έπιτροπή συνυδούλων, θα θα έμνησθι έλους ήμης, μέχρις ότου το ιδανικόν του Ιωάννου Κοντολέοντος γίνη άπτή πραγματικότητα.

Ο Ιωάννης Άντ. Κοντολέων άπέθανεν. Καί όμως ή επιληπτική μορφή του, θα πα- ραμένει δια πάντας εις την άνάμνησιν μας, θα θα ύψώνεται εις τάς καρδιές μας, εις όμο- βελον άγαθόποιο δύναμει. Καί το έννομά του θα μεταδίδεται με σεβασμόν και άκνυγ- νισμόν από γενεάς εις γενεάς, όπως έκείνο του άδελφού του καθηγητού Έμμανουήλ Κοντολέ- οντος και του θεού του Σπυρίδωνος Στάπ, τά όποια είναι άφρηκτως συνυδόμενα με κάθε πρόβλεπον του νησιού. Τού νησιού το όπειον ήγάπησαν με στοργήν και υπηρέτησαν με ά- φείσισιν.

Κύριος ο Θεός, άναπαύσιν την ψυχήν του και άς παραμυθήσιν την άνταΐαν αυτού σύζυγον κυρίαν Σέμην Ι. Κοντολέοντος και τούς λοιπούς συγγενείς του.

Ι. Σ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

το Συνέδριον εις το πέρας αυτής.

4) Νά άναρτηθή ή εικόνα του έκλι- πόντος εις τά γραφεία του Συνέδριου και

5) Νά δημοσιευθή το παρόν δια το Τόπου.

Έν Αθήναις ή 2 Μαρτίου 1956
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Κυθηραϊκής 'Αδελφότητος Πειραιώς— 'Αθηνών συνελθόν εις έκτακτον συνε- δρίσιν επί τώ θλιβερώ άγγελίωσι του θανάτου του ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΝΤ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝΤΟΣ έπιδέχεται Κυθηραϊκήν κοινωνίαν 'Απεράσισ και έμψυγε 1) Νά παρακολουθήσων τά μέλη του Δ. Σ. την κηδείαν του μεταστά- ντος. 2) Νά κατατεθώσιν έκ του Ταμείου της 'Ενώσεως 300 δραχ. ύπέρ των άπορών της 'Ενώσεως. 3) Νά σταλή συλλυπητήρια επί- στολή εις την οικογένειάν του μετα- στάντος. 4) Νά δημοσιευθή το παρόν εις τήν έφημερίδα 'Κυθηραϊκή Δράσις'. Έν Πειραιεί ή 3 Μαρτίου 1956 ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 'Ο Πρόεδρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΝΙΕΡΗΣ 'Ο Γεν. Γραμματέας ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΒΙΖΑΚΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Ιωάννης Άντ. Κοντολέων έ- γεννήθη εις Ώρον κατά το έτος 1882. 'Ητο υίός του δικαστού Αντωνίου Κοντολέοντος και της Κομηλιτριάς Έμμανουήλ Στάπ άδελφής του δαιμονίου πολιτικού Σπύρου Στάπ. Εις Ώρον έπαρά- τωσε το Σχολαστικόν και άκολού- θωσε εις Πειραιά και Αθήνας τήν Γυμνασίαν, μεθ' ή ένεργειά της την Νομικήν Σχολήν του Πανετι- στηρίου Αθηνών του όποιου πε- ριόριστον με τόν βαθμόν του δι- δασκάλου έν έτει 1905. Όλίγον έδραστηρον διωρίσθη γραμματέας του Πρωτοδικείου Ναυπλίου και υπηρέτησεν έκεί μέχρι το 1910. 'Ακολουθώς υπηρέτησεν εις το δικαστικόν τμήμα της Εθνικής Γραμματείας της Ώρας μέχρι το 1917. Μετά τούτο διωρίσθη δι- κηγόρος παρά το Πρωτοδικείο Αθηνών ήκτισεν δε την δικηγορι- κήν, συνεργαζόμενος μετά του δικηγόρου τής Ώρας

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΠΟΥ ΕΞΕΦΩΝΗΣΕΝ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Κ. Ι. ΦΩΤΙΟΣ

Έπικηδειος λόγος έκφωνή- θεις παρά του προέδρου του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθη- νών κ. Ιωάν. Φωτίου πρό της σορού το τώος βουλευτού Κυ- θήρων Ιωάννου Κοντολέοντος, κατά την 3—35—6:

Άγαπήτε Γυναικί,

Έκ μέρους του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθηνών, το όπο- ιον από τις πρώτες ήμέρας της ίδρύσεώς του υπήρξε επίλε- κτον μέλος, σου άπευθύνω τόν ύστατον αυτόν χαριεπισμόν και καταθέτω στή σορό σου ένα στεφανίον από τις άγαπημένους σου μυρτιές και μυροδάσυν, σαν την ψυχή σου, μενεάδες, ως έλαχιστο δείγμα της μεγά- λης άγάπης και της βαθύς ένδοξαμύνης όλων των συμπα- τριωτών σου Κυθηριών, για τις πολλές και πολύτιμες υπηρέσι- ες που σ' δόλεκληρη τη ζωή σου πρόσφερες σ' αυτούς προ- στικά και στήν ιδιαιτερίτη πα- τριδική μας γενικότερα, ως άν- θρωπος, ως Νομικός και κυρίως ως Άντιπροσώπου της Έπαρχί- ας μας κατ' επανάληψιν στήν 'Ελληνική Βουλή.

Η μεγάλη μετριοφροσύνη σου, ή άπειρη καλωσύνη σου, ή από άνταρφή ευγένεια σου, ή θαυμαστή εθδικρία σου και ή ύπερβολική ελκινκρία σου, ή προθυμία σου για την έξυπ- νήρηρί δλων διακριτών των συμπατριωτών μας, φίλων, γυναι- στών, άγωνιστών και άντιπα- λων σου άκόμη, ή άνοτερότητα του ήθους σου με λίγες λέξεις μαζί με τόν δαδανιστόν χαρα- κτήρα σου, την ανθρωπιά και την άρχοντία σου και τέλος ή ύστατον σου σόν, καλόν ά- γώνα για την έξυπνότητήν των συμπατριωτών της ιδιαιτερίτη- μας, μά και της Μεγάλης μας Πατρίδας γενικότερα, μάς κά- νουν όλους τους συμπατριώτες σου να κλάμει μαζί με την άγος- πημένη σου σύζυγο και τους άλλους συγγενείς σου το χαμό σου, να σο έκδηλώναμε με τά φτωγά αυτά λόγια, τά λίγα λουλούδια και τά άθρονα δα- κρυμά και την άγάπη μας και την εύγνωμύνην μας προς σέ, μά και σο δίδωμε, την ιερή αυτή στιγμήν του τελευταίου ά- στασμού σου, της διαθεβόλαις, σου, θα διατηρούμε πάντοτε τη μνήμη σου αιώνια.

5) Νά δημοσιευθή το παρόν δια το Τόπου.

Έν Αθήναις ή 2 Μαρτίου 1956
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Σήμερον ή 3 Μαρτίου 1956 το Δ. Σ. της 'Ενώσεως των άπανταχού 'Αντικυθηριών ε'Ο 'Αγιος Μύρων συνελθόν έκτάκτως επί τώ θλιβερώ άγγελίωσι του θανάτου του ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΟΝΤΟΛΕΩΝΤΟΣ τάς Κυθηραϊκής κοινωνίας 'Απεράσισ και έμψυγε 1) Νά παρακολουθήσων τά μέλη του Δ. Σ. την κηδείαν του μεταστά- ντος. 2) Νά κατατεθώσιν έκ του Ταμείου της 'Ενώσεως 300 δραχ. ύπέρ των άπορών της 'Ενώσεως. 3) Νά σταλή συλλυπητήρια επί- στολή εις την οικογένειάν του μετα- στάντος. 4) Νά δημοσιευθή το παρόν εις τήν έφημερίδα 'Κυθηραϊκή Δράσις'. Έν Πειραιεί ή 3 Μαρτίου 1956 ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ 'Ο Πρόεδρος ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΕΝΙΕΡΗΣ 'Ο Γεν. Γραμματέας ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΛΕΒΙΖΑΚΗΣ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο Ιωάννης Άντ. Κοντολέων έ- γεννήθη εις Ώρον κατά το έτος 1882. 'Ητο υίός του δικαστού Αντωνίου Κοντολέοντος και της Κομηλιτριάς Έμμανουήλ Στάπ άδελφής του δαιμονίου πολιτικού Σπύρου Στάπ. Εις Ώρον έπαρά- τωσε το Σχολαστικόν και άκολού- θωσε εις Πειραιά και Αθήνας τήν Γυμνασίαν, μεθ' ή ένεργειά της την Νομικήν Σχολήν του Πανετι- στηρίου Αθηνών του όποιου πε- ριόριστον με τόν βαθμόν του δι- δασκάλου έν έτει 1905. Όλίγον έδραστηρον διωρίσθη γραμματέας του Πρωτοδικείου Ναυπλίου και υπηρέτησεν έκεί μέχρι το 1910. 'Ακολουθώς υπηρέτησεν εις το δικαστικόν τμήμα της Εθνικής Γραμματείας της Ώρας μέχρι το 1917. Μετά τούτο διωρίσθη δι- κηγόρος παρά το Πρωτοδικείο Αθηνών ήκτισεν δε την δικηγορι- κήν, συνεργαζόμενος μετά του δικηγόρου τής Ώρας

Ο ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΠΟΥ ΕΞΕΦΩΝΗΣΕΝ Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ Κ. Ι. ΦΩΤΙΟΣ

Έπικηδειος λόγος έκφωνή- θεις παρά του προέδρου του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθη- νών κ. Ιωάν. Φωτίου πρό της σορού το τώος βουλευτού Κυ- θήρων Ιωάννου Κοντολέοντος, κατά την 3—35—6:

Άγαπήτε Γυναικί,

Έκ μέρους του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθηνών, το όπο- ιον από τις πρώτες ήμέρας της ίδρύσεώς του υπήρξε επίλε- κτον μέλος, σου άπευθύνω τόν ύστατον αυτόν χαριεπισμόν και καταθέτω στή σορό σου ένα στεφανίον από τις άγαπημένους σου μυρτιές και μυροδάσυν, σαν την ψυχή σου, μενεάδες, ως έλαχιστο δείγμα της μεγά- λης άγάπης και της βαθύς ένδοξαμύνης όλων των συμπα- τριωτών σου Κυθηριών, για τις πολλές και πολύτιμες υπηρέσι- ες που σ' δόλεκληρη τη ζωή σου πρόσφερες σ' αυτούς προ- στικά και στήν ιδιαιτερίτη πα- τριδική μας γενικότερα, ως άν- θρωπος, ως Νομικός και κυρίως ως Άντιπροσώπου της Έπαρχί- ας μας κατ' επανάληψιν στήν 'Ελληνική Βουλή.

Η μεγάλη μετριοφροσύνη σου, ή άπειρη καλωσύνη σου, ή από άνταρφή ευγένεια σου, ή θαυμαστή εθδικρία σου και ή ύπερβολική ελκινκρία σου, ή προθυμία σου για την έξυπ- νήρηρί δλων διακριτών των συμπατριωτών μας, φίλων, γυναι- στών, άγωνιστών και άντιπα- λων σου άκόμη, ή άνοτερότητα του ήθους σου με λίγες λέξεις μαζί με τόν δαδανιστόν χαρα- κτήρα σου, την ανθρωπιά και την άρχοντία σου και τέλος ή ύστατον σου σόν, καλόν ά- γώνα για την έξυπνότητήν των συμπατριωτών της ιδιαιτερίτη- μας, μά και της Μεγάλης μας Πατρίδας γενικότερα, μάς κά- νουν όλους τους συμπατριώτες σου να κλάμει μαζί με την άγος- πημένη σου σύζυγο και τους άλλους συγγενείς σου το χαμό σου, να σο έκδηλώναμε με τά φτωγά αυτά λόγια, τά λίγα λουλούδια και τά άθρονα δα- κρυμά και την άγάπη μας και την εύγνωμύνην μας προς σέ, μά και σο δίδωμε, την ιερή αυτή στιγμήν του τελευταίου ά- στασμού σου, της διαθεβόλαις, σου, θα διατηρούμε πάντοτε τη μνήμη σου αιώνια.

της δραχμίας 200.

Ο κ. Ιωάννης Φωτίος δρα- χμίας 200.

Ο κ. Ιωάννης Φωτίος δρα- χμίας 200.

Ο κ. Εμμανουήλ Μεγαλοκο- νόμος δραχμίας 200.

Ο κ. Παναγιώτης Γαβριήλ δραχμίας 100.

Ο κ. Μαρία Φαρμάκη, το γένος Θ. Λογοθέτης δραχμίας 200.

Ο κ. Ιωάννης Σ. Κασιμάτης δραχμίας 100.

Ο κ. Γεώργιος Π. Σουρής δραχμίας 50.

ΑΛΛΑΙ ΔΡΕΡΑΙ

Ομοίως εις μνήμην Ιωάννου 'Αντ. Κοντολέοντος άπέστειλαν τά έξης παρά:

Ο κ. Ιωάννης Κ. Γεώργιος Θ. Φωτίος δραχμίας 200 ύπέρ του 'Αντικυθηρινού 'Ινστιτούτου.

Ο κ. Ιωάννης Διον. Καλού- τας δραχμίας 500 ύπέρ του 'Α- γαθουργού Ταμείου 'Αμυρτιδι- τισσών.

Ο κ. και ή κυρία Β. Κοντο- λέωνος δραχμίας 300 ύπέρ του 'Ασκληπιείου Βούλας.

Ο κ. και ή κυρία 'Ιωάννου Νίκολ. Στάπ δραχμίας 200 ύπέρ του Νοσοκομείου Κυθήρων 'Η Μυρτιδιτισσών.

Ο δικηγόρος Κ. Παναγιώτης Στάπης δραχμίας 100 ύπέρ του Νοσοκομείου Μυρτιδιτισσών.

Ο καθηγής του Πανετι- στηρίου Κ. Παναγιώτης Φωτι- ού δραχμίας 100 ύπέρ του Οίκου 'Αν. Τυφλίδου.

Ο κ. Ιωάννης Ρόζα Θ. Λογοθέ- τη δραχμίας 100 ύπέρ του Νοσο- κομείου 'Αμυρτιδιτισσών.

Ο δικηγόρος Κ. Σταύρος Θ. Λογοθέτης δραχμίας 100 ύπέρ του 'Αγιοσουργού Ταμείου 'Αμυρτι- διτισσών.

Ο κ. και ή κ. Σπυριδούλου δραχμίας 200 ύπέρ του Οίκου Τυφλίδου.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΡΙΝΕΑΣ — ΑΟΛΗΣ

ΕΥΓΕΝΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΠΟΛΛΟΙ

ΚΥΘΗΡΑ-Ι-ΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Η γρηά Σταμάτα, αυτή ή όποια έλέγετο και Ειρήνη, άν πρόσεξε κα- λώς προσεκτικά το σύνολο της λί- γης και το βλέμμα της, θα μπορούσε άμέσως να διακρίνη ότι δεν έπρόκει- το για καμιά κοινή γρηούλα, αση- μαντική και κακοκτισμένη. Είχε κά- τι το λεπτό, το εύγενικό άπάνω της και οι άρχοντες του Κάστρου την έ- κτιμούσαν πολύ, σεβάστανος την γνό- μη της που βάραινε πολύ στις άπο- φάσεις τους, άπάνω στα διοικητικά και κοινωνικά ζητήματα του νησιού.

Ο Σεβαστάσιμος Μολατρίτης μάλας έπαυσε την άπαράσιν της όποιαν έόρτιζε άπάνω στή σοφή γνώμη της.

Ήταν κι' αυτό μά κληρονομία ά- πό την καταγωγή της και από τούς γονιούς της και σ' άβέρια της που χούστησαν πενήνια χρόνια πριν άπό μία περιαστική έπιδρομή που έγινε, όστερ- από την μεγάλη και τραγική έκείνη του Βορβορούδου που έβλεπε έκείνη τελείως από το κόσμασε δολόκληρο το κακόμοιό της.

Το παρόνμά της τά έλεγε όλα — άπό τούς της μεγάλης Ιστορικής βυ- ζαντινης οικογενείας των Τζέτζηδων.

Η οικογένεια Τζέτζη ή Τζέτζη πρω- τοεμφανίστηκε άν έλέχονα στα 1220—1222 στο Βυζάντιο και μά- λιστα επί της Αυτοκρατορίας Μιχαήλ Παλαιολόγου του δού, που κάθισε στο θρόνο του Βυζαντίου άμέσως με- τά την κατάλυση της Αττικήςς Αυ- τοκρατορίας. Τ' όνομα αυτό είχε κυ- ρισθεί δολοκληρωτικά άπάνω σόν γραμματικό και φιλοσοφικό κόσμο του Βυζαντίου και ο Αυτοκράτορας είχε περιβάλει με τη μεγάλη του συμπάθεια και του είχε παραχωρήσει πολλά σημαντικά όφεικτα. Ο άδελφός Ιωάννης και Ισαάκ Τζέτζηδες, που ήσαν με πομπε και οι πρώτοι ή- θεσιμολογούνταν το μεγάλο αυτό όνο- μα, έκτός από την πολιτική τους θέσι, έκτός από έθεωρούνταν τότε σπουδαίοι συμβούλολατρος των άποφάσεων του Θρόνου, έφρασαν και σπουδαία μυθο- λογικά και καλλιτεχνικά συγγράμ- ματα, μεταξύ των όποιων διεκρινόντο 'Η Ιλιάδα, τά έπη και μετά τόν 'Όμηρον, τά σπουδαία και βασιμυαία σφάλμα των εις τόν 'Ερμηνεύον, 'Η νίκη 'Επιτροπή προς έκτέλεσιν των 'Εργων 'Ανδριμυρουργίας τής Νήσου των Κυθήρων — ής έπαί- σις έτύχοναν 'Αντιπρόεδρος — παρακολουθήσαν την λαμπράν πολιτείαν του εις τόν τομά ά- ντων της μεγάλης Κυθηραϊκής προ- σπαθίας, έμειβα ύποχρεωμένοι να διαλαλώσανμε προς σύμπαν- τον Κυθηραϊκόν Κόσμον, άπαντα- χού της Γης, πόσον γόνιμος άνι- διότης και πολυτιμότητα υπήρξε ή συμβολή του και ή έξάσμεν με την άπάληαν έκείνου. Ύπηρεσε μάς έξέχουσα Κυθηραϊκή προσω- πικότης, με πολυσχέτιό δράσιν, ά- όβρυσον. Πρότυπον 'Κυθηραϊ- κής 'Αρετής', της όποιας τόσα άθρονα δείγματα μάς παρέχουν οι Κυθηριοί, όπουδήποτε και άν εύρισκόμαστε, δια ής γενναίας συνεισφοράς και συμβολής των εις έργα εύποίας και κοινωφελούς σκοπούς της γενετήρας Νήσου.

Αιώνια ή Μνήμη του.

ΘΕΟΔ. ΙΩ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ

Τέλος άληθινήν περγαμηνήν και τίτλον τιμής δια τόν έκλιπόντα. Εισήλθεν έν τη πολιτική κοινότητα Κόσμος, δια να έξέλθω λυτρώσας αλλά και πένης. 'Ημείς, όσοι, δια της συνεργασίας μας έν τη 'Ερα- νική Έπιτροπή προς έκτέλεσιν των 'Εργων 'Ανδριμυρουργίας τής Νήσου των Κυθήρων — ής έπαί- σις έτύχοναν 'Αντιπρόεδρος — παρακολουθήσαν την λαμπράν πολιτείαν του εις τόν τομά ά- ντων της μεγάλης Κυθηραϊκής προ- σπαθίας, έμειβα ύποχρεωμένοι να διαλαλώσανμε προς σύμπαν- τον Κυθηραϊκόν Κόσμον, άπαντα- χού της Γης, πόσον γόνιμος άνι- διότης και πολυτιμότητα υπήρξε ή συμβολή του και ή έξάσμεν με την άπάληαν έκείνου. Ύπηρεσε μάς έξέχουσα Κυθηραϊκή προσω- πικότης, με πολυσχέτιό δράσιν, ά- όβρυσον. Πρότυπον 'Κυθηραϊ- κής 'Αρετής', της όποιας τόσα άθρονα δείγματα μάς παρέχουν οι Κυθηριοί, όπουδήποτε και άν εύρισκόμαστε, δια ής γενναίας συνεισφοράς και συμβολής των εις έργα εύποίας και κοινωφελούς σκοπούς της γενετήρας Νήσου.

Αιώνια ή Μνήμη του.

ΘΕΟΔ. ΙΩ. ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΗΣ

Ο άκαδημαϊκός κ. Γεώργιος Θ. Φωτίος προσέφερε εις μνή- μην Ιωάν. Κοντολέοντος εις τήν Έπιτροπήν 'Ανδριμυρουργίας, ύ- πέρ του Νοσοκομείου Κυθήρων, δραχμίας 300.

Ομοίως ύπέρ των 'Εργων 'Ανδριμυρουργίας προσέφερε εις μνήμην Ιω. Κοντολέοντος, τά έξης παρά:

Ο καθηγής του Πανετιστη- ρίου Κ. Δημήτριος Άντωνόπουλος δραχμίας 500.

Ο πρώην ύπουργός Κ. Δημή- τριος Γ. Μαρρόλλος δραχμίας 300.

Ο κ. Βασίλειος Π. Μπαρέας δραχμίας 300.

Ο έπιχειρηματίας Κ. Νικόλα- ος Γ. Κασσιμάτης δραχμ. 200

Ο κ. Θεόδωρος Ι. 'Αρχοντού-

Κατά τάς βουλευτικές έκλο- γές της 19ης Φεβρουαρίου, έ- ζελέγη μεταξύ των πρώτων και δια μεγάλην πλειοψηφίας εις τάς Αθήνας, ο διακεκρι- μένος συμπατριώτης μας κ. Γρηγόριος Π. Κασιμάτης. Εις την νέαν Κυβέρνησιν ο κ. Γρηγόριος Κασιμάτης μετέχει ώς ύπουργός άνευ χαρτοφυλα- κίου, καθ' όσον, δια λόγους γε- νικότερους, δεν ήθέλησε να αναλάβη άρισμένον ύπουργεί- ον, ένψ πολλά του προσέφερον- το. Οι Κυθηριοί των Αθηνών, οι όποιοι κατά την μεγίστην αυτόν πλειοψηφίαν έτίμησαν τόν κ. Γρηγόριον Π. Κασιμά- την δια της προτιμήσεώς των, ήμπερουν να είναι υπέρφα- νοι δια την ήφρον των.

ΕΠΙΔΟΦΟΡΟΙ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Έπιστολή του κ. Π. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗ.

Έπιθεωρητού Δημοτικών Σχολείων

Έν Δημητσάνη 16)2)1956

Άγαπήτε μου κ. Διευθυντά,

Διά ταχυδρομικήν έπίταχης σας άποστολήν την πρώτην δόσιν της ύπέρ των 'Εργων' της Έπιτροπής των 'Εργων' 'Ανδριμυρουργίας της ιδιαιτε- ρίας πατρίδας μας μικράς μου εισφοράς και σάς παρακαλώ δεχθήτε, τόσον σεις, όσον και τά λοιπά αδέσμιμα μέλη της Έπιτροπής ελκινκρή και έν- κάρδια συγκατήρησα, δι' όσα μεγάλα και θαυμαστά άκρι- τούδε έπετεύλασθε και δι' όσα άκόμη σπουδαία και όφέ- λιμα δια τόν τόπον μας έχετε σκοπόν να πραγματοποιήσε- τε.

Αισθάνομαι μεγάλην πατρι- ωτικήν υπηρέτησιν και ζω- ηράν συγκίνησιν χαράς πα- ρακολουθών από τάς στήλας της εγκρίτου έφημερίδας σας την πορείαν των έργων και ό- νους μου στρέβεται εύλοβί- κός τόσον προς όλους έκείνους τούς συμπατριώτας μας οι ό- ποιοι έγκατεστημένοι εις όλα τά πέρατα της γης προσέφε- ρον έκ του περισσεύματος ή έκ του ύπερπληρώματος του ύπέρ των έργων, όσον και προς έ- κείνους, όστινες υπέκοντες εις τόν φυσικόν νόμον της φθοράς και εις το πλήρωμα του χρόνου άραιοσαν τάς τάσεις μας, άφού έκληροδότη- σαν τάς τελευταίας μας δια- της ύπηρεσίας και τό καλόν της ιδιαιτερίας πατρίδας μας. Είμαι βέβαιος, ότι ίλας συν- τόμως ή ιδιαιτέρα μας πατρίς θα καταστή όντως ύπόδειγμα πολιτισμένης και εύμερου- σης έπαρχίας, βελτισμένης δε και της θαλασσίας άπο- πλοκής συγκοινωνίας και της ξενοδοχειακής έξυπνότησεως επί πλέον έν πρώτης τάξεως τουριστικόν θέρετρον.

Κατά τάς συχνάς καθ' έ- καστον έτος έπισκέψεις μου εις τά Κυθήρα, διαπίστωσα, έξ ιδίας άντήληψας, σημαν- τικές προόδους εις όλους τούς τομείς της κυθηραϊκής ζωής, συντελεσθείσας ιδίως έντός της τελευταίας δεκαετίας, με- πρωτέρως φιλοπροόδους και έκλεκτους συμπόλους του έσωτερικού και έξωτερι- κού, προόδους άτινες έμερί- σαν εις το έλάττωσιν τούς έκ της άθρόας μεταναστεύσε- ως κινδύνους της ήθην έρη- μώσεως της νήσου μας.

Μεγαλοπρεπή διδασκτρία, περικαλλείς ναοί, άμφοτέρω ό- δόις προς κάθε χωρίον και προς πάσαν κατεβυνοιν, κοινωτικά ίατρεία, ατοκινη- τα, κυνηγοτόρφος, ραδιό- φωνα, Οικοκυρική σχολή, συνεταιριστικά έργοστάσια, βιοτεχνία και βιομηχανία, ύφαντήρια και κλωστήρια, τουριστικά προσάθετα, γε- νναία φιλοδοξία, Κυθηριών λαογονέτων, άρτία δι' έπαρ- χιας δημοσιογραφίας, κοινω- τική ξενοαία, έξωραισμό ίε- ρών Καθιδρυμάτων ή μόνων, μέριμνα δια τά Ιστορικά μας έξέκλιστα, φροντίδες δια την άξιοποίησιν του του- ριστικού σπληταίου της 'Α- γίας Σοφίας — Μυλοποτά- μου, ηλεκτροφωτισμού χωρί- ων, βελτισμός εις την καλλι- έργειαν και την μεγαλύτην άποδοσιν των έλατοτέρων αμας, οικόδοτος κτηνοτροφία, λιμενικά έργα, έφρες προς τά γρόμματα, έπιτυχία των νέων μας εις τάς 'Ανωτέρας και 'Ανωτάτας Σχολάς, πρό πάντως, δε, ή άρέαμένη ή Καφλαίου και μέχρι Καρβού- νων φάσσαν άσφαλτοστρώ- σις της κεντρικής δόκιης άρτη Χώρας — Ποταμού — 'Α- γίας Πελαγίας — ποταμού — τά άνε- γερθέν μεγαλοπρεπή Νοσοκο- μείον Ποταμού, είναι σημεία, τά όποια χωρίς άμφιβόλην τιμούν τόν τόπον μας ή κα- θιστούν αυτόν σπουδαίον πα- ράδειγμα πατριωτισμού των κατωικών νοτίων, κεντρικών και βορείων ως και των αποδήμων συμπατριωτών μας, και προσι- νούν ένα καλύτερον μέλλον, παρά τάς αντίθετους άποψεις ένίων συμπατριωτών, σπανίως τά έπισκεπτομένων τόν τόπον της γεννήσεώς μας.

Έπ' εύκαιρία μάλας του νομείν ότι δεν άγαπούν πολύ την ιδιαιτερίαν πατρίδα των, όσοι έκ τών έγκατεστημένων εις την πρωτεύουσά και τόν Πειραιά ή και άλλαχού συμ- πατριωτών μας σπανιότατα έπι- σκεπτόνται τόν τόπον μας ή έκέλευον, δια διαφόρους λό- γους (άνέσεις, όρόβους ή κα- λωπέρσεως) άλλα κέντρα παραθερισμού και θαλασσί- ων λουτρών και δεν κατέρχονται εις το μικρό χωριό των, δια να χαρίσων εις τούς γε- ροντάς γονείς τους άληγήν χα- ρών και εύτυχίαν ή να άνοι- χουν την πόρτα του κλειστού σπιτιού των.

Την Ικανοποίησιν και την χα- ράν από την έκτέλεσιν κά- ποιων καθήκοντος προς κά- ποιον τάφον προσφύλιον πρό- σόπων των, να διατρέξουν τά στενά βρομικά των πρώτων παιδικών των άναμνήσεων, να λειτουργήσουν εις την γραφί- κήν έκκλησούσαν του χωριού να, να περιέλθουν δια μίαν άκόμη φοράν τά άξιοδότα το- πεία του νησιού, να περάσουν μία μόνο έστω — νύκτα εις τό 'Μερτιόσιον εις την 'Αγίαν Μονή' εις την 'Αγίαν 'Ελέ- σσην' και να δώσουν και αύ- τού ζώην — δόλην ζώην — εις τόν τόπον της γεννήσεώς των, όπως συμβαίνει να γίνε- ται, με άλλους, άλλων διαμε- ρισμάτων της 'Ελλάδος, πολύ πλέον άπομακρυσμένων και στερωμένων των συγγόνων άνέσεων και εύχαριστήσεων, της όποιας παρέχει σήμερον ή τόσον προσφύλις ιδιαιτερία μας Πατρίς.

Μετά τιμής και άγάτης ΠΑΝ. Γ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

Έπιθεωρητής Δημ. Σχολείων

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΕΠΙ ΤΩ ΘΑΝΑΤΩ ΤΟΥ ΙΩ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝΤΟΣ

Η 'Ερανική Έπιτροπή δια την ά- νένεργον Νοσοκομείον εις Κυθήρα και την ασφαλοτόρησιν της Κεντρικής 'Εθνικής όδοι της νήσου συνελθούσα ήμερον έκτάκτως εις συνεδρίσιν έ- πί τώ άδοκίμω θανάτω του ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΝΤ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝΤΟΣ 'Αντιπροέδρου της Έπιτροπής, έκ των πρωτερων των έν τη νήσω των Κυθήρων έκτελούμενων έργων άνδρι- μυρουργίας, αναλοβόντων έν τη έξυπ- νότητι των Κυθηραϊκών κοινωφελών σκοπών ψηφίζει:

1) Νά παρακολουθήσων τά μέλη της Έπιτροπής την κηδείαν του με- ταστάντος.

2) Νά κατατεθώ έκ δόξης στέφα- νος επί της σορού του.

3) Νά άναρτηθή ή εικόνα του με- ταστάνος εις τά Γραφεία της Έπι- τροπής.

4) Νά σταλίσιν συλλυπητήρια γράμ- ματα εις την οικογένειαν αυτού και να δημοσιευθή το παρόν δια το Τό- που.

Έν Αθήναις ή 2 Μαρτίου 1956
Η ΕΡΑΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τό Διοικητικόν Συμβούλιον του Κυθηραϊκού Συνδέσμου 'Αθηνών ε-

κτάκτως συνεδρίσασιν επί τώ θλιβερώ άγγελίωσι του θανάτου του ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΝΤ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝΤΟΣ έπιδέχεται Κυθηριώ, πρώην βουλευτού τάξαντες έαυτών εις έξυμνήσιν του Κυθηραϊκού λαού και διακεκρι- μένου μέλους του Κυθηραϊκού Συνδέ- σμου 'Αθηνών. ψηφίζει:

1) Νά παρακολουθήσιν ή όλομεία του Συνδέσμου την κηδείαν του έκλι- πόντος συμπατριώτου.

2) Νά κατατεθώ στέφανος επί της σορού αυτού.

3) Νά έκφρασθή προς την οικογέ- νειαν του μεταστάντος ή συμμετοχή

ΔΡΕΡΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ Ι. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝΤΟΣ

Ο άκαδημαϊκός κ. Γεώργιος Θ. Φωτίος προσέφερε εις μνή- μην Ιωάν. Κοντολέοντος εις τήν Έπιτροπήν 'Ανδριμυρουργίας, ύ- πέρ του Νοσοκομείου Κυθήρων, δραχμίας 300.

Ομοίως ύπέρ των 'Εργων 'Ανδριμυρουργίας προσέφερε εις μνήμην Ιω. Κοντολέοντος, τά έξης παρά:

Ο καθηγής του Πανετιστη- ρίου Κ. Δημήτριος Άντωνόπουλος δραχμίας 500.

Ο πρώην ύπουργός Κ. Δημή- τριος Γ. Μαρρόλλος δραχμίας 300.

Ο κ. Βασίλειος Π. Μπαρέας δραχμίας 300.

Ο έπιχειρηματίας Κ. Νικόλα- ος Γ. Κασσιμάτης δραχμ. 200

Ο κ. Θεόδωρος Ι. 'Αρχοντού-

ΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΟΑΥΣΤΡΑΛΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ

Του συνεργάτου μας κ. Δ. Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Είχα πρό ήμερών μίαν ευχάριστη έκπληξη από έναν άγνωστο μου δημογνή λογοτέχνη, που μένει στη Μεταβούρνη της Αυστραλίας.

Λέγεται Άλκης Δούκας και είχε την ευγενική καλοσύνη να μου στείλει το βιβλίο που εξέδωσε εκεί, το 1953, αποτελούμενο από 370 πυκνωμένες σελίδες, με τίτλο «ΕΤΗΝ ΠΑΛΗ - ΣΤΑ ΝΕΙΑΤΑ».

Στο πρώτο μέρος του βιβλίου, ο συγγραφέας ασχολείται με την εξιστορία της παιδικής του ζωής, και περιγράφει με μικρή νοσταλγία, με ζωντανά και τέχνη την εθελούσια ζωή του νησιού που γεννήθηκε, το 1900 και την αδέλφικη του φίλια με τον συνομήλικό του τουρκόπαϊδα Σουλεϊμάν, με τον οποίο, ύστερα από μία πρωτόγονη τηλεστοργία, γίνεται αδελφοποιός.

Στο β' μέρος του βιβλίου του ο συγγραφέας περιγράφει πώς στρατεύτηκε και στάλθηκε στο Μικρασιατικό μέτωπο. Έδώ περιγράφει τη δραματική ζωή του μετώπου και εξιστορεί πόσα ύστερα από πολλές περιπέτειες ανταναγκάστηκε να φύγει από τη μάχη, με τον αδελφοποιό του Σουλεϊμάν, που υπηρέτηε κι αυτός την πατρίδα του, σαν αξιωματικός.

Αφηγείται κατόπιν τις τραγικές συνθήκες του δύσκολου σοβαρού τραυματισμού του ο συγγραφέας, και τη διακομιά του για θεραπεία στην Άθινα, και καταλήγει με το σπάσιμο του μετώπου, τη Μικρασιατική καταστροφή, και το δράμα της προσφυγιάς των Έλληνων της Μικρασίας.

Στο γ', μέρος του βιβλίου του ο συγγραφέας αφηγείται πώς απέφυγε να μεταναστεύσει στη ζωή του στην Αυστραλία.

Ο κ. Δούκας, όπως φαίνεται από το έργο που αυτό, είναι ένα πολύ δυνατό λογοτεχνικό ταλέντο. Και το βιβλίο του ήταν άπληστο άφρονισμα, αν δεν υποστήριζε κάπως στην χιτεινική του. Γιατί σκοπευόμαστε τον αναγνώστη από έποχή ή έποχή ανακατεύοντας τις διάφορες χρονικές περιόδους των γεγονότων που διηγείται.

Το πρώτο μέρος έχει πολύ λαογραφικά και θρησκευτικά στοιχεία, και αρκετά πρωτότυπα, προ πάντων στην εξιστορία της αδέλφικης του φίλιας με τον Σουλεϊμάν.

Και διακρίνεται ο συγγραφέας πώς ο ίδιος και να ένωσαν πια με αγάπη και ελπίδα.

Αυτή τη γνώμη την είχαμε όλοι οι Έλληνες, Δυστυχώς οι Σουλεϊμάνδες της Νέας Τουρκίας, απόδειξαν με τα όσα έκαναν σε βάρος του Έλληνικού στοιχείου την 9η Σεπτεμβρίου 1955, στην Κωνσταντινούπολη και τη Σμύρνη, τους διαφονοειδείς με τη γνώμη μας.

Άλλα δ. κ. Δούκας, βρίσκει συχνά ευκαιρίες, για να μας κάνει και... κακοδοξήσει! Προπαγανδίζει δηλαδή τις εσπεροετικότητες του τόχου ιδέας, αυτές τις ιδέες που γίνθηκαν άφορη με βουνοπαράση από τους άμοιρους τους τόσο πολύ ο Έλληνας λαός και κατά την κατοχή και κατόπιν μέχρι το 1949. Και να πούνε άνοιξη... ανήλικες συμφορές, και καταστροφές, άσες δεν έχουμε κι' από τους τρεις μαζί κατακτητές του, τους Γερμανούς, τους Ιταλούς και τους Ελληνικούς, κατά την άσπιαση έποχή της τριπλής κατοχής της πατρίδας μας.

Θεωρούμε, πιθανόν να μην άξια, τους οι άρχες του καλοήγητου συγγραφέα. Μα να μη το διαφύγει πώς οι πραγματικοί έλευθεροί και υπερέχοντες λαοί, δεν είναι άδικα έρωμοι και δεν είναι άσφαλα, για να πολλές δεκαετηρίδες άκρια, για να ούθεψαν το σύστημα το οποίο άγνιζέται να διαφύγει δ. κ. Δούκας. Και να μη έχουν πώς, στους λαούς που κυβερνώνται με το σύστημα αυτό, η έπιβολή του έγινε με τη βία, και το αίμα. Και διατηρείται μόνο χάρις στην άφάνιση της τρομοκρατίας και τη στέργει κάθε έχονος έλευθερίας των λαών ούτων.

Δεν κατακρίνω τον συγγραφέα για τις άρχες του. Είναι άπληστα έλευθερο να έχη τις ιδέες του, και έλευθερο έπίσης να τις προπαγανδίζει. Έδώ, καθώς και στη χώρα που έζη, υπάρχει η πραγματική Δημοκρατία, κι' ο κάθε πολίτης είναι έλευθερος να πιστεύει ό,τι θέλει και να λέει έλευθερο τη γνώμη του. Αν όμως έπείθονταν το καθένας που προπαγανδίζει ο συγγραφέας, είτε έδω, είτε α' όποιος έθιπε, έλλη έλευθερο

χώρα, κανένας δεν θα μπορούσε ούτε να διατυπώσει, ούτε να διανοήση άκόμα νάχη άνθρωπη γνώμη, χωρίς τον κίνδυνο να εξαναγκασθεί άμέσως από το πρόσωπο της γής!

Άλλα δ. συγγραφέας παρεκτρέπεται κατά τρόπο άσυγκρίτο. Γιατί την Έλληνική έκτορταση στη Μικρά Άσία, την όνομάζει β ρ ο θ ρ ι κ ή! Την Έλληνική στρατιά, την λέει σ τ ρ α τ ι α ε ι σ θ ο λ ή ς κ α ι λ ε θ ρ ο υ σ (σελ. 214). Ψέριζει άσυστολα τις μεγαλύτερες προσωποποιήσεις της Έλληνικής Ιστορίας, Έμπαζει τον Μέγαν Άλέξανδρον, που μετράται από άποκαλύπτει άόλακλη ή άνθρωπότητα, που οι Βούλγαροι καθιγνώτουν λέγοντας πώς ήταν άδικος τύπος, και που οι Ένδοι και οι Άφρικανοί καθιγνώτουν πώς τάχα μέσος της θλάδες τους κυλά και αίμα δικό του!

Τον Όλμπιο Περικλή, τον λέγει επαυόκλητα της Άθινας. Και για την Άκρόπολη λέγει: «Η Άκρόπολη της Άθινας είναι ο πιο ματοδοσμένος βράχος του κόσμου. Είναι... μουσκεμένος δέ βαθεία στα ριζά του από αίμα, ιδρώτα και δάκρυα, των σκλάβων της Σπητής Άθινας» (Σελ. 158). Τους Έλληνες άξιωματικούς τούς λέγει άλους επαυόκλητα (σελ. 258) έδώ ο ίδιος διαφανεί με τον έαυτό του σ' άλλες σελίδες (221, 226, 286 κ.λ.π.) του βιβλίου του, όπου περιγράφει με τι σπορή, συμπάθεια και αγάπη του φερθηκαν οι άξιωματικοί του στις διάφορες άσκαλες και δραματικές περιστάσεις της στρατιωτικής του ζωής.

Ο συγγραφέας έχει το έλαφρομυό, πώς πόνισε πάλι στη ζωή του. Σέβεται τον πόνο του. Άς σέβαστη και κένος το δικό μας. Πιστεύω πως κατά βάθος θα συμφωνή άρτο άπας γράφει στη σελίδα 339 του βιβλίου του, σ π ο ρ ο υ σ ε ν' ά ν ε χ ε ι τ η β ι α σ.

Τη βία δεν την άέχεται, λοιπόν ο έλευθερος άκμος. Και με κανένα τρόπο δεν έδέχεται η άλλάξη το μεγαλύτερο άγαστο που έχει, την έλευθερία του, με συστήματα άμφίβολης πίστης, που έπιβάλλονται με τη βία, την τρομοκρατία και το θάνατο.

Δεν έχει όμως κανένα έλαφρομυό, άς διακρίνεται κατά το Έλληνισμό, ένώ για τους Τούρκους μιλά με τόση συμπάθεια. Μήπως χίλη με τις δάσεις του Πιέρ Λοτί, Άνδρ έμως, άν έπαναυσε τους Τούρκους δεν καταγύροσε ποτέ τη δική του πατρίδα, τη Γαλλία.

Καταφέρνει έπίσης συχνά και κατά της Έπταρτοκρατικής Δημοκρατίας. Δεν είναι συνηθισμένο το κ. Άλ-ζαχάουερ, με ρωτά: Δεν βρήκε τίποτα το άξιόκατο στην αντίθεση της πλειυρά; Δεν είχε ένα δάκρυ να χύσει για την άνέλιση της άνθρωπότητας, για να έφωρα στρατοπέδα συγκεντρώσεως, που άρχαυον άκόμα, μια εκεί, για τους δούλους, τους άμύ-σους και τους αχαιώλους πολέμου, που έπί τόσα τόσα χρόνια ασπίζουσαν τις χιονισμένες στέπες;

Αυτή η συμπεριφορά του, μου θυμίζει τον Μάξ Νορντάου, που κατά-κρινε τους όρθόδοξους και τους καθολικούς, που έρωονονταν το τυπικό της έκκλησίας τους, έχέλαζε το έγελ-ένομμο άνδρα άν παπάδων, ένώ έ-ναντιον τον Έβραϊσμό και της θρη-σκείας τους, στην όποιαν άνιχε κι ο ίδιος, δεν έξέστειλε ποτέ μήτε λέξι!

Είναι κρίμα ένα τόσο δυνατό μυαλό, σαν τον κ. Δούκα, να μη μπορεί να δει έκείθερα, άντεράστα, έμε-ρόληπτα, άντικειμενικά. Ίσως γιατί άπας λέει κι ο ίδιος, (σελ. 314) «Η άλβια είναι πολέμοιος σαν το διαμάντι. Δεν μπορείς να δομείς με τις έβρες» της, με μία φευγα-λέα μετά.

Πάντως, άν το βιβλίο του κ. Δού-κα, που όμολογούμενος τιμή την Έλ-ληνική διάδοση, σαν λογοτεχνικό έρ-γο, στη μακροχρή αυτή χώρα, δεν έ-κανε πολιτική, θάταν ίσως το καλύ-ρο λογοτεχνικό βιβλίο, με Μικρασι-ατικό περιεχόμενο, της τελευταίας πενταετίας.

Τον συγχάρω για το ταλέντο του, άλλά και τον συλλυπομαι ελκικρινά και βαθεία, για τις ιδέες του, τις άβελήλικες ή χωρίς νάχη και την ά-έλιωσι, ούτε την προσδοκία ν' άλλάξη γνώμη, τώρα σαν πνήναι έξη του χρόνου.

Δ. Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΟΖΑ ΚΟΝΤΟΛΕΟΥ (ΚΟΝΤΕ ΛΕΟΥ) ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΡΜΑΡΑ (ΜΟΡΜΟΡΗΣ)

Του κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Θ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Οι ναύται, οι πλοίαρχοι και ο νεαρός Άντζολος ημίονος άπεγνώσμενος ή άπεροχ ή άπας των κουρσάρων ήτο μεγάλη και τέλος άφού το πλείστον των ναυτών είχε φονευθή και τραυματισθή, μεταξύ των όποιων και ο νεαρός Άντζολος διά-ηρτος από τας πληγάς, άμφότερα τας πλοία καταλήφθησαν, έδωσαν τούς έναπομείναντας ναύτας και πλοίαρχους, και τούς έρριψαν μετά των τραυματισμένων εις τας άμπάριας. Τους δέ φονευσμένους εις την θάλασσαν.

Το γεγονός έγνώσθη εκ Τερ-γέστης εις τας Κήθρας μετά παρ-έλευσιν τριών μηνών εις τόν Τζούρην Μόρμωρον.

Τα άλλατάλληλα αυτά δυστυ-χήματα και ίδια τα τελευταία, ή τραγική άπόλεια του υιού του άφ' ενός και ή οικονομική καταστροφή άφ' έτέρου, άπει-θάρουν τον δυστυχή Μόρμω-ρον χωρίς να δύνανται να τον παρηγορήσουν αι έθιμαρμόνιες των συγγενών, φίλων και όλων των κατοίκων της νήσου και όλων των άνθρώπων με άνέστη καταθάλ-λας και τέλος άπέδωσε από μαρμαρόν.

Μετά τον θάνατον του Μόρ-μωρη, ή οικονομική κατάσταση της οικογενείας από ήμέρας εις ήμέρας έγίνετο όλκτρα. Ού-τω παρ' όλην την ίσχυράν κρσάν και το θάρρος το όποι-ον ή χίρα του Μόρμωρη Μαρι-γιά, το γένος Στάη, και αι ή-θικαι και χρηματικά έναρμόνι-σεις των συγγενών και ίδια τόν Στάη, και Κοντολέου, το μαρτυρούν τέλος του υιού της το φάσμα του όποιου έφερε εις την φαντασίαν της νύκτα και ή-μεραν την ελχον καταθάλα.

Εις την τραγικήν αυτήν καμ-πήν, ο μόλις δεκαεπταετής νε-ώτερος υιός της Νικολός έδω-κε θάρρος εις την άσπαρηγό-ρητον ήμέρα του, άνέλαβε την τακτοποίησιν, έπίβλεψιν, έπι-σκέυην και καλλιέργειαν των κτημάτων και έδωκε παρηγορί-αν εις την άπελπισμένην μητέ-ρα του.

Ο Νικολός από της παιδικής του ήλικίας, διασκόμμενος ά-πό τόν άρχιδιάκονον της Έπι-σκοπής την Έλληνικήν και από διδασκάλους την Ιταλικήν, έ-δωκε δείγματα μεγαλοφυΐας, εύρημαρίαν, άνιμωμένην τελείαν, κρίσιν όρθήν και έπιμέλειαν. Ύπηρεζε μελετηρός, προσεκτι-κός άλλά και τολμηρός και έ-φαίνετο προικισμένος με όσας έκείνες τας προγονικές άρε-τές των Ιστορικών προπαύ-σαντων, τόν πριγκίπων, εύγε-νών Μάρμαρων άν εκ των Βυ-ζαντινών Αύτοκρατόρων έλ-κόντων το γένος.

Η μήτηρ του άκούουσα τούς έπαινους των διδασκάλων του και βλέπουσα την ίκανότητά του άνεάβηρρε και όσον ή οί-κονομική κατάσταση ές διδρού-το άνελάμβανε και παρηγορεί-το.

Κατά την έποχην έκείνην έ-φάσαν εις Κήθρας εκ Γαλλί-ας όπου έσπουδαζεν την Ιατρι-κήν, ο άδελφός της μητρός Μόρμωρη Τζάκωμος Στάης και νέος άάρορος έδόθη εις την οικογένειαν ο δέ Νικολός του ήτο το άγαπημένο του παιδί. Όσο ο Νικολός τόν παρέκλε-σε να τόν διδάξη την γαλλικήν και με τόν τρόπον αυτόν έδη-μιουργήθη μία ιδιαίτερα όλως συμπάθεια του όθειο του προς αυτόν σε διάστημα δέ όλίγου χρονικού διαστήματος έκαμε τας προόδους όστε συνδιέ-εσσε μετά του όθειο του γαλλι-στί.

Όπως εις την άρχην του δι-ηγήματός άναφέρομεν, αι δύο οικογένειαι Μόρμωρη και Κον-τολέων εύρισκον εις όλους ά-δελφικούς όχγούς και αι μετα-

ξύ των συναντήσεως ήσαν καθη-μεριναί.

Τα δύο παιδιά, ο Νικολός και ή θυγάτηρ του Νοταρίου Κοντολέωνος Ρόζα, από παι-δικής ήλικίας μαζί έπιγιναν εις το σχολείον, μαζί έπαιτρέ-φον και μαζί έδιδάσκοντο άν-να ήσαν άδελφια και τας δύο αυτά παιδιά ήσαν το καμάρι της χώρας.

Η καλλονή, ή σεμνότης, ή άξιοπρεπής στάσις της Ρόζας, ή χαριέσις και γλυκύς χαριέτι-σμός της, το υπερέφανο βλέμ-μα της, ή άρχοντιά της έν γέ-νι της έδιδον άγγελικήν χά-ριν και την έκαμον άγαπητήν εις πάντας. Η δέ έαυτή καμψή, ή γαλανό ή οθαλόκηνα μάγου-λα, το εύθετόν και άθλητικό του παράσχημα, ή γλυκύτης του στόματός του, ή συμπαθητι-κή φωνή του, ή καταδεκτικήτης του, όμοι με την φήμην της έρ-γατοκότητός του, και τών άλ-λων προσόντων του, τού έδιδον την συμπάθειαν όλης της κοι-νωνίας.

Όλγων κατ' όλίγων ή κτη-ματική περιουσία τόν Μόρμωρη ήρχισε να έπανέρχεται εις την θέσιν της ή οικονομική κατά-στασις έβελτούσε και ή χάρις εις το άρχοντικό τόν Μόρμωρη ήρχισε να έπανέρχεται.

Ο Νοτάριος Κοντολέων είχε και όλον μεγαλύτερον ο όποιος έσπουδαζεν εις Πατάβιαν την Νομικήν, Γιάννην λεγόμενον και ο Μόρμωρη είχε μικρότερον ά-δελφόν άρσινότην, τόν Τζού-λιαν.

(Συνέχίζεται)

Έκδόσεις

«ΝΑΥΤΙΚΑ»

Κυκλοφορεί το βραδευθέν υπό της Άκοθμίας Άθηνών έργον του κ. Ν. Φωτεινού «Ναυτικά». Η συμβολή των Έλλήνων εις την διαμόρφωσιν της θεωρητικής Ναυτικής. Το έργον τού-το, άπολύτως πρωτότυπον και μονα-δικόν εις την διεθνή βιβλιογραφίαν, είναι συστηματοποιημένον κατά την μέθοδον των σημερινών έχειρήσεων Ναυτικής και έξετάζει τας γνώσεις των Έλλήνων και την συμβολήν των εις την διαμόρφωσιν του τομέως τού-του κατ' εύδειαν από τας πηγάς. Κα-τά την άντιμύτην έκαστου θέματος παραθέτει ούτως ή άλλως εν μεταφρά-σει τας άρχαίας κείμενα, όστε ο σημε-ρινός ναυτικός να είναι εις θέση άνά-στασης να συγκρίνη και έλέγξη τας σημερινές άποψεις προς τας γνώσεις των άρχαίων.

Πέρα την ειδικεύσιν του, το βιβλί-ον είναι προσυγνόν εις πάντα άναγνώ-στην, ειδικός δέ δια τούς φιλόλο-γους, μαθηματικούς και φυσικούς ά-ποτέλει χρυσόμνηστον βοήθημα, πε-ρίεχον πλούτον γνώσεων της κομ-μής των διδασκάλων. Όσον δια τούς ναυτικούς, είναι άσπαραγίστην συμπλήρωμα των σπουδών των.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Το «Ταξίδι στα Κήθρας» είναι το νέο βιβλίο του Πάνου Φώλη, που κυκλοφορεί τόν τρέχοντα μήνα. Στις 192 σελίδες του, έκτός από πολλά καινούργια ποιήματα, περιέχεται κι' έπίλογος από τας παλαιάς «Τοιχογραφί-ας» έμμετρας και πεζά Λυρικά, Σατιρικά, Ιστορικά, με μία προσημνημένη κατάταξι δίνον ένα άρμονικό σύνολο και θ' άποτελέσουν «ορισμό» στα Κυ-θηρικά Γράμματα.

Το «Ταξίδι στα Κήθρας» βγαίνει με τόν άποκλειστικό σκοπό να ένι-σχάξη την άξιοποίησιν των Μακρυ-νησών.

Από κανένα Τσιφλιώτικο σπίτι δεν πρέπει να λείπει το «Ταξίδι στα Κή-θρας». Πανού και πάντα, στις γιορ-τές και στις έπικειμενες, στους φι-λους και στους συγγενείς το μονα-δικό μας Τσιφλιώτικο δώρο θα πρέ-πει να είναι ένα «Ταξίδι στα Κήθρας».

Ο σκοπός έκδόσεώς του και το περι-εχόμενό του δικαιολογούν την από-δειξί μας. Άποκλειστική διαχείριση Παναγιώτης Βαρσώπουλος, Έμμερη Έκκλησις, Άθήνα, Τιμή έκαστου τόμου δραχμή 50.

Καθ' όσον πλησιάζει ή ήμέρα κατά την όποιαν το Νοσοκομείον Κήθρας θα άρχισι να λειτουργή και να πα-ρέχη τας εύεργεσίας του προς τούς πτωχούς συμπατριώτας μας, τόνον και έμφανίζονται ελπίσεις οι Κήθροι και καρδία δια να συνδράμουν την Έπιτροπήν των έργων εις το πρό-βλημα του έξοπλισμού του Ίδρυμα-τος. Μετά από τας λαμπράς οικογε-νείας Νοταρά έξ Άμερικής, άτινες έστειλαν σημαντικήν ποσότητα λευκού ρουχισμού, μετά από τόν έκλεκτόν πατριώτη Νικολάον θλάσαν έξ Αύ-στρίας όστις έστειλε μεγάλους ε-ρίθους, παντόφλες παιδικών, έρχεται τώρα ή κυρία Άθηνά Κοσμάτη, εκ Νέας Υόρκης, ή όποια έστειλε τρεις χιλιάδες βροχών (100 βολάν) δια να άγορασθή μάλλινα ρουχισμά δια το Ίδρυμα. Την έρίτμωον κυρίαν Άθηνά Κοσμάτη συγχρηματοδότην βουράν της, διαβιβάσαμεν προς αού-την τις εύχαριστίας της Έρανικής Έπιτροπής, και την διαβεβαίωμεν ό-τι ή χειρονομία της έκτιμάται δύν-ατος. Σημειώοντες ότι ή κυρία Άθηνά Κοσμάτη, της όποιας δημοσιεύσαμεν την φωτογραφίαν τμήκεν ένεκεν, δεν είναι ή πρώτη φορά που ελφέρει δια το Νοσοκομείον. Και εις τόν διενερ-γηθέν εν Ν. Υόρκη έρσαν προσέ-φεραν γενναίως όπλα. Είναι άξια της εύγνωμοσύνης του Κήθραϊκού λαού.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ

Γενωμένοι άρχαιρείται προς ά-όδεξις νέου Διοικητικού Συμ-βουλίου του Τουριστικού Συλλό-γου Ποταμού, έξέλεξαν οι έξής: Νικολός Κορναούσις, Εύ-σταθίος Θεοδωράκης (Πατέλ), Έλεφανός, Μορίων, Τριφύλλης, Χαλκισούλη Μεγαλόκοννος, Νι-κόλαος Τσιφλήης, Χαράλαμπος Κοντολέων, Σταύρος Γαβδαβός, Θεόδωρος Γκιουζής και Χαρά-λαμπος Μεγαλόκοννος.

Αι άρχαιρείται, έγένοντο την 22 Ιανουαρίου 1956. Έκ τών 75 τακτικών μελών του Συλλόγου έ-ψφισαν 35.

ΝΕΟΙ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

Κατόπιν έπιτυχών εξετάσεων ένε-ργησεν εις την Φιλοσοφικήν Σχολήν του Πανεπιστημίου Άθηνών ή δεσποί-νη Μαρία Μύρωνος Πλουσιή, εξ Άντικυθήρων. Της εύχόμεθα καλήν πρόδον.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κύριον ΙΩΑΝΝΗΝ ΧΛΕΤΖΟΝ εις ΜΑΚΑΥ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Άπό τόν φί-λον κ. Γεώργιον Κασσιμάτην έλδομεν τας πολιτίμους συνδρομάς σας και όσας εύχαριστούμεν θερμότατα. Διά τας δωρεάς σας όπερ τών έργων ά-νοδομουργίας και της Ιερής μονής Μυριτίδων, έλοθε άξιος της εύγνω-μοσύνης του Κήθραϊκού λαού. Δεχθήτε να συγχρητηρήσιν μας.

Κύριον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΝ ΣΑΜΙΟΝ, εις ΣΥΔΝΕΥ. ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ: Έπι-στολή και συνδρομή σας έλθουσιν. Σας εύχαριστούμεν θερμότα. Οι εύγε-νικοί σας λόγοι μας συγκινούν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Άπεδίσωεν εις Άγιαν Πελαγίαν δ. Παναγιώτη Ι. Ζαντιώτη ή Γε-ροντής, έτών 70.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΖΑΝΤΙΩΤΗΣ

Ο κ. Δ. ΣΤΑΗΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΔΗΜΟΥΣ

ΑΠΑΝΤΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. Δ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΝ

Ο Πρόεδρος Κοινότητος Χώρας κ. Δ. Ι. Στάης, απέστειλε την άκόλουθον υπό ήμερομηνίαν 17. 2. 56 έπιστολήν, προς τόν συ-νεργάτην μας κ. Δ. Γ. Αργυρο-πούλον, εις άπάντησιν τού εις τήν προηγούμενην όφελον δημο-σιεύσαντες άρθρον του.

Κύριε Άργυροπούλε, Με συγγνώμην άναγκάσω το άρ-θρον σας «Οι Άπόδημοι Συμνησ-» καί σας συγγνώμην.

Έργα άς ιατρούς και μαθητές της Επαγγελίας και ήγάθησα τα μέλη έμείνα και νομίζω ότι ή ά-πόλεια των μερών εκείνων όφελον μέν εις την νήσον της ης Νο-εμβρίου 1920, είναι ισοδύναμο με την άλωση της Κωνσταντινού-πλεως και είπα πολλάς ότι ή ήμέρα αυτή έπρεπε να άνακηρυχθή ήμέ-ρα άποφύγης.

Όσον άπαιτάς είκομης τών

Μυτιδιών, ύπόχουν άζώμη και άναγνώσιν «Αναγνώσιν» τόν έν Σμύρνη Κήθραϊκό έγώ δέ όπό έδους της Κήθραϊκής Άδελφότη-τος συνέλεξα χάρματα και έγιναν αι είκομης, όπως συνέλεξα χάρμα-τα και έστειλα εις Ποταμίων ότε έκτίετο ή Ίλαριότισσα.

Με άγάπη Α. ΣΤΑΗΣ

Σ.Σ. Ο κ. Άργυροπούλος εύ-χαριστεί τόν κ. Στάη δια την έπιστολήν του, άλλ' έμμένει ότι αι έπαιρησιν τών Μυτιδιών κα-τεστέρησαν, πλην μιάς ίσως, το πολύ δύο, και είναι, λέγει, ζητή-μα τιμής και ήθους έπαροχέως δια τούς Κήθραϊούς, να τας ά-ποκαταστήσουν όλας ός και πρό-τερον.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΑ ΠΕΝΘΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΖΑΡΑΚΗΣ

Άπεδίσωεν εις Χώραν και έ-κθευθή από τού Μητροπολιτικού ναού τού Έσταυρωμένου, ο κα-λίστορος συμπατριώτης Νικολά-ος Μαζαράκης, έτών 75.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

Άπεδίσωεν εις Χώραν και έ-κθευθή από τού Μητροπολιτικού ναού τού Έσταυρωμένου, ο κα-λίστορος συμπατριώτης Νικολά-ος Μαζαράκης, έτών 75.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

Άπεδίσωεν εις Χώραν και έ-κθευθή από τού Μητροπολιτικού ναού τού Έσταυρωμένου, ο κα-λίστορος συμπατριώτης Νικολά-ος Μαζαράκης, έτών 75.

Ο μεταστάς διεκρίνομεν δια την καλοσύνην, την εύγένειαν και τόν ά-γόν πατριωτισμόν του. Εις όλο το

Άπεδίσωεν εις Χώραν και έ-κθευθή από τού Μητροπολιτικού ναού τού Έσταυρωμένου, ο

E.P.E. 2.312 — Δ. Ε. 765

15. Α-πριλίου. | σκους δωρητάς, ή 'Επιτροπή
15. | Έκ του Γραφείου της 'Επιτροπής | νεγέρσεως εύχαριστεί θερμώς.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Ἐγκυριακῆς Ἐπιτροπῆς Νοσοκομικῆς καὶ Ασφαλοταστικῆς τῆς Κεντρικῆς οδοῦ Κυ. Θήρων

Φέρεται εἰς γυμνασίον τῶν ἐνδιαιφερόμενων, ὅτι ἡ ἀνὰ τὴν Ἐκκλ. καὶ Ἐπιτροπὴ ἐκθέτει εἰς πλειοψηφικὸν διαγωνισμὸν τὴν ἐνοικίαν σὺν ἐπὶ τῆς οδοῦ Θεμιστοκλέους ἀριθμῶς 5 κτήματα «Συντριβάνων».

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀνασκαφῆς καὶ ἐκκρίσεως τῶν ὑποφωτιστῶν ἡ Ἐπιτροπὴ ἔχει ἀριθμῶς 71 β' Ἀθῆνας, 10—12 π.μ. Τηλ. 25.166.

Προσφορὰν δεκτὰ μέχρι 15 Ἀπριλίου.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς

τὰς προσφορὰς του.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΝΑΟΝ ΚΕΡΑΜΟΥΤΟΥ

Πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν ἀνεγέρσεως τοῦ ἱεροῦ ναοῦ «Σωτ. Χριστῆς» τοῦ καρίου Κεραμου ἀπέστειλεν ὁ νόμος 5000 δραχμῶν ὁ Γεωτ. Καν. Νέας Ὑόρκης ἐγκαιστὴς ἀνεκτὸς συμπατριώτης κ. Δημήτριος Ε. Καλεκαριδὴς Βόλῃς. Διὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν ἀπέστειλεν 20 δολλάρια ὁ ἐκπαιδ. συμπατριώτης κ. Δημήτριος Ε. Κορνῆνς ἡ Ἐξαγ. τῶν Γεωκοστώνων Ἀμερικής. Τὰ ἀνωτέρω εὐγενεῖς καὶ φιλοθεάκους δωρητὰς, ἡ Ἐπιτροπὴ νεγερύτως εὐχαριστῇ θερμῶς.

15. Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἐπιτροπῆς νεγέρσεως εὐχαριστεῖ θερμῶς.